

29 de setembre: Els sants Arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael

Text de l'Evangelí (Jn 1,47-51): En aquell temps, veié Jesús Natanael que se li atansava, i diu d'ell: «Aquí teniu veritablement un israelita en qui no hi ha engany». Li diu Natanael: «D'on em coneixes?». Respon Jesús, i li diu: «Abans que Felip et cridés, quan eres sota la figuera, et vaig veure. Li respon Natanael: «Rabbí, tu ets el Fill de Déu, tu ets rei d'Israel!». Respon Jesús, i li diu: «Perquè t'he dit: t'he vist sota la figuera, creus? En veuràs de més grans que aquestes». I li diu: «En veritat, en veritat us dic: veureu obert el cel, i els àngels de Déu pujant i baixant sobre el Fill de l'home».

© Albada Editorial / evangelinet.net

«Veureu obert el cel, i els àngels de Déu pujant i baixant sobre el Fill de l'home»

Cardenal Jorge MEJÍA Arxivista i Bibliotecari de la S.R.I.

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, en la festa dels Sants Arcàngels, Jesús manifesta als seus Apòstols i a tothom la presència dels seus àngels i la relació que amb Ell tenen. Els àngels estan en la glòria celestial, on lloen perennement el Fill de l'home, que és el Fill de Déu. L'envolten i són al seu servei.

«Pujar i baixar» ens recorda l'episodi del somni del Patriarca Jacob, qui dormit sobre una pedra durant el seu viatge a la terra d'origen de la seva família (Mesopotàmia), veu els àngels que “baixen i puguen” per una misteriosa escala que uneix el cel i la terra, mentre que Déu mateix està dempeus amb ell i li comunica el seu missatge. Notem la relació entre la comunicació divina i la presència activa dels àngels.

Així, Gabriel, Miquel i Rafael apareixen en la Bíblia com presents en les vicissituds terrenals i portant als homes —com ens diu sant Gregori el Gran— les comunicacions, mitjançant llur presència i llurs pròpies accions, que canvien decisivament les nostres vides. S'anomenen, precisament, “arcàngels”, és a dir, prínceps dels àngels, perquè són enviats per a les missions més grans.

Gabriel fou enviat per tal d'anunciar a Maria Santíssima la concepció virginal del Fill de Déu, que és el principi de la nostra redempció (cf. Lc 1). Miquel lluita contra els àngels rebels i els expulsa del cel (cf. Ap 12). Ens anuncia, així, el misteri de la justícia divina, que també s'exercí en els seus àngels que es rebel·laren, i ens dóna la certesa de llur victòria i de la nostra sobre el mal. Rafael acompanya Tobias “junior”, el defensa i l'aconsella, i, finalment, guareix el pare Tobit (cf. Tob). Per aquesta via, ens anuncia la presència dels àngels al costat de cadascú de nosaltres: l'àngel que anomenem de la Guarda.

Aprenquem d'aquesta celebració dels arcàngels que “pugen i baixen” sobre el Fill de l'home, que serveixen Déu, però que el serveixen en benefici de nosaltres. Donen glòria a la Santíssima Trinitat, i ho fan tot servint-nos a nosaltres. I, en conseqüència, hauríem de veure quina devoció els devem i quin agraïment devem també al Pare que ens els envia per al nostre bé.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Quan l'home arriba a ser veritablement espiritual i transformat per l'amor diví que el purifica, rep la unió i l'amorosa il·luminació de Déu amb una suavitat semblant a la dels àngels» (Sant Joan de la Creu)

•

«La lluita és una realitat diària en la vida cristiana: en el nostre cor, en la nostra vida, en la nostra família, en les nostres esglésies... Si no hi ha lluita, serem derrotats! Afortunadament, el Senyor va donar aquesta tasca principalment als àngels: lluitar i vèncer» (Francesc)

•

«Des de la creació, on els àngels són anomenats ‘fills de Déu’, són presents en tota la història de la salvació. Anuncien la salvació de prop o de lluny i serveixen el disseny diví de dur-la a terme

(...): condueixen el poble de Déu, anuncien naixements i vocacions, assisteixen els profetes (...).
Finalment, l'àngel Gabriel anuncia el naixement del Precursor i el de Jesús (cf. Lc 1,11.26)»
(Catecisme de l'Església Catòlica, n° 332)